

Imatge i primogènit

Dij, 21/11/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La carta als colossencs conté un himne dedicat a la persona de Jesús d'una gran bellesa i d'una considerable densitat teològica. El llegim avui, festivitat de Crist Rei, a la segona lectura (Col 1,12-20).

El text comença afirmant que el "Pare us ha fet dignes de participar en el Regne de la llum". L'expressió és rara. Jesús parlà del Regne de Déu amb un llenguatge farcit d'imatges senzilles: la sembra del blat, el gra de mostassa, el llevat, el tresor amagat, la perla, la xarxa (Mt 13,24-50). A colossencs el regne es definit amb un llenguatge majestuós: el regne de la llum, el regne del seu Fill estimat i es contraposa al poder de les tenebres. Es veu com el regne pren una dimensió còsmica i universal. El binomi llum tenebra ens porta a pensar en la bondat del regne. A l'Antic Testament llum i tenebra s'usen comparativament per parlar del bé i del mal, de l'ordre i del caos, de la tristesa i l'alegria, de la veritat i la mentida, la mort i la vida. Regne de llum voldrà dir, doncs, que el regne és bondat, alegria veritat i vida.

En l'Antic Testament Déu prometé a Abraham la possessió d'una terra (Gn 12,12); el llibre de Josué parlarà del país heretat del Senyor (Js 22,19). Segons el text de colossencs, l'heretat ara no és el territori d'Israel, sinó el Regne de Déu, el Regne de Llum, el regne de Fill estimat. Si el profeta Isaïes deia "els qui es refugien en el Senyor rebran en propietat el país" (57,13) és lògic pensar que el poble sant és el que ha sigut digne de tenir part en aquesta heretat, en aquest Regne.

L'himne a la persona de Jesús comença pròpiament en el verset 15 i s'encapçala proclamant que "Ell és la imatge del Déu invisible". El llibre de l'Èxode diu: "No podràs veure la meua cara, perquè el qui em veu no pot continuar vivint" (33,20). Aquest pensament és propi d'un judaisme que elaborà una teologia de la transcendència de Déu que arriba a penetrar en el Nou Testament quan Joan diu: "A Déu ningú no l'ha vist mai" i a continuació, en sintonia amb el tema de la imatge, diu "el seu Fill únic és qui l'ha revelat" (Jn 1,18). La funció d'una imatge és ser referent d'una realitat que no es pot percebre per la seva llunyania o pel fet de no ser percebuda pels sentits. Jesús és imatge de Déu perquè ens fa proper el Déu invisible. Déu s'ha fet visible en la persona de Jesús.

El primer relat de la creació del llibre del Gènesi afirma que "Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu".(1,27). Pau s'inspira en aquest text quan afirma: "l'home ... és imatge i glòria de Déu" (1Co 11,7). Que Jesús sigui imatge de Déu vol dir que ha esdevingut la perfecta realització del que és ser home segons els dissenys de Déu. És el prototipus del que és ser home. Aquella humanitat dissenyada per Déu en el moment de la creació, arriba a la seva plenitud i perfecció en la humanitat de Jesús.

L'himne diu també que Jesús és el "primogènit dels qui retornen d'entre el morts". La llei jueva atorgava grans privilegis als primogènits; en aquest sentit afirmar de Jesús que és primogènit vol dir considerar el lloc preeminent que correspon a Jesús i que l'himne considera detalladament. Els primogènits israelites, segons el llibre de l'Èxode, foren alliberats de la mort la nit en que passà l'àngel exterminador (Ex 12,13). Jesús és primogènit perquè ressuscitant s'ha alliberat de

la mort i en tant que primogènit, és a dir el primer, ha obert el possibilitat de poder retornar d'entre els morts tots els qui vindran darrere d'Ell.

Festivitat de Crist Rei. 24 de Novembre de 2019